

היה גירעון? לא יהיה עוד!

ב-1982 עלה הגירעון במאזן התשלומים לבערך חמישה מיליארד דולר. אני יודע שעניין זה מעניין אתכם מעט מאוד; הי דבר היחיד הוא, שזה היה כתוב באיזה שהיא כותרת בעיתון ושם הסבירו, שהיי צוא השנה היה 10 מיליארד דולר והייבוא 15 מיליארד ומכאן ההפרש. בקיצור הגרעון. נו, אז מה, הממשלה כפי הנראה מסתי דרת לא רע. יורם ארידור ושם מסכורת, נהג עם מכונת, כדי לדאוג לעניינים, ועל פי הטיפול שלו בבורסה הוא עושה את זה לא רע בכלל.

אני רוצה להציע לשרהאוצר מקור מצוי יין לכיסוי הגירעון. אני לא מבקש עמלה, או אפילו מיכתבתודה. והי בהחלט תרו מה חדצדדית לגישור, מלשון גשר, בין עודף היבוא על ההכנסות מייצוא.

לפני כמה ימים פירסמה חברה בשם טיקורייטס סקירה על שווי-השווק של ה-חברות שמניותיהן נסחרות בבורסה של תל-אביב. השווי בדולרים בסוף השנה, על פי השער של המניות ביום החמישי לפני שבועיים. לא מובן? אני חוזר: הכפרי לו את מיספרי-המניות בשער שלהן בשק-לים באותו יום החמישי, חילקו בשער הדולר, וקיבלו את שווי החברה בדולרים. או קודם כל מיספר חסותות בבורסה של מיליארד דולר. לפני כשנה היה השווי של 17.6 מיליארד דולר, לפני כשנה היה השווי רק 8.1 מיליארד דולר, כלומר, כמו שהמורה לחשבון היה אמר, נוספו לנו 9.5 מיליארד דולר במשך השנה. וזה כמעט כפול מהגיי

רעון השנתי. מכאן מתבקשת מסקנה. שכדאי ששערי-המניות, כל המניות בבורסה יעלו, ווא שווי השוק של החברות יהיה גדול יותר. את השווי בשקלים נחלק בשער הי יציג של הדולר ונקבל ללא בעיות מילי-ארדי דולרים.

יש רק בעיה קטנה, את השקלים הי אלה, אף אחד לא מוכן להחליף בדד-לרים, וחבל, אבל לא אלמן ישראל. גם לזה יש עצה.

למה למכור את המניות של הי חברה, אפשר למכור למשל לאמי-ריקאים את החברה עצמה, ההם כמובן, משלמים בדולרים. הנה, מריק נוסף: לוקחים חברה, כמו למשל "עופ", שעתה זה יצאה לבורסה ובוים שהגיעה לבורסה היתה שווה 11 מיליון דולר. יפה. אבל בסוף השנה, בעצ-11.12, היתה כבר שווה פי חמש, ליתר דיוק 61 מיליון דולר. זה לא הכד; זו רק דוגמה.

יש חברות שערך על פי 50 לא, פי 15 במונחים של דולר. קחו למשל את ישפרו: אפשר להציע לאמריקאים את ישפרו במחיר של היום, (לפני הירידה ב-10% ביום הראשון) ב-153 מיליוני דולר, ולהסביר את הפוטנציאל העצום הגלום בחברה. שהשיגה שיא של כל הזמנים וששווייה גדל במשך שנה אחת פי 15. על עשרה מיליון דולר, בהתחלת השנה. תארו לכם, צריך לומר לקונים, איזה פוטנצי

שיא הקידמה הטלפונית

לפני שבוע חנכה — או אולי נחנכה — בקיצור, הוקמה מרכזית טלפונים חדשה. מה חדשה, חדישה! מה חדישה, משהו יר צא מהכלל חדש, מהמתקדמות בעולם! אמרתי מתקדמות? איפה! המתקדמת בעור לם, משהו דיגיטלי, מדוג, יוצא מהכלל; אה, זה כבר אמרתי. הקדמה ארוכה, אבל מה חשובה.

העיקר, אתם צריכים להתרשם שאנחנו על המפה העולמית של הטלפונים. כמו אמריקה! מה אמריקה? איפה אמריקה? כמו נניח איי פוקלנד, בקיצור משהו יוצא מהכלל.

ועכשיו לעניין עצמו. חבר טוב שלי, באמת טוב, סיפר לי את הסיפור האמיתי שלהלן:

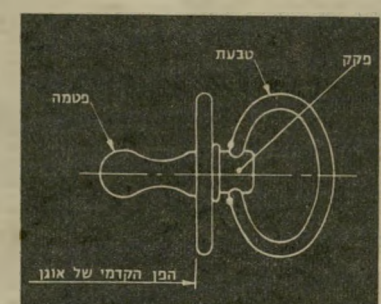
לפני כמה חודשים הכריז מישרד-התיק-שורת על מיבצע. כל מי שיש לו טלפון בבית, שאינו על שמו, יוכל להעביר את הטלפון על שמו תוך תקופה מסוימת בתי נאים מסוימים.

לפני שלושה חודשים הודיעו לכל הדיי-רים כסביבת מקום מגוריו, שמחליטים את מיספרי הטלפון לכולם. יפה, ובאמת, ב-15 בנובמבר הוחלפו המיספרים. יפה, לכבוד החלפת המיספרים הזמין הדואר תקליט המדקלם את המיספר החדש לכל מי שציל-צל למיספר הישן. יפה מאוד. אבל זה עוד לא העיקר. משהו השתבש התקליט מסר את מיספר הטלפון של החבר הנל לכל מי שטילפן לכל מיספר טלפון ששור נה באותה סביבה. שום דבר לא עזר; מסניף של בנק הפכת לנאוה'לה וממנה ברתביטות, ול-תן לי את שרה. ואל תעי-שה ממני צחוק? וכן הלאה הולאה וכדומה, כמו שהייתי כותב בשעה שהייתי חייב לכתוב חיבור בכיתה ד'. אז תשאלו למה ירדתי לא צידיק-דואר. או, יפה שארתם. הוא

פיטמה, אוגו,

פקק וטבעת

חידוש עולמי, צוות של מומחים, מומחים על-פי כל קנה-המידה, ישבו ויצרו תקן יש-ראלי מיוחד למוצצים לתינוקות. המוצץ הישראלי החדש, על-פי התקן הישראלי החדש, שככל הנראה הוא חידוש בינלאומי בענף המוצצים, הוא היחיד שעומד בכל דרישות התקן, כמובן.

שר-אוצר ארידור
לקנות ולמכור "ישפרו"

אל של רווח יש בחברה זו, כולל המוני-טין.

ועוד הערה: סיפר לי מכר, שפגש את יוסי ריגר, אחד ממנהלי ישפרו ושאל ארי-תו: "תגיד יוסי, אתה מוכן למכור את ישפרו? תלוי במחיר, השיב יוסי, 10. 10 מיליון דולר, השיב המכר, "לקחתי" אמר יוסי.

זמה הוא מוסרי-ההשכל בעניין נאוני זה? כדאי לשרהאוצר לק-נות את "ישפרו" במחירי הנחה, ולמכור את החברה לאמריקאים במחיר השוק. יש עוד כמה חברות ששוות בערך עשרית משווי הי שוק שלהן בדולרים. אפשר לחזור על התרגיל כמה פעמים וכמובן לפתור את בעיית הגירעונות של ישראל.

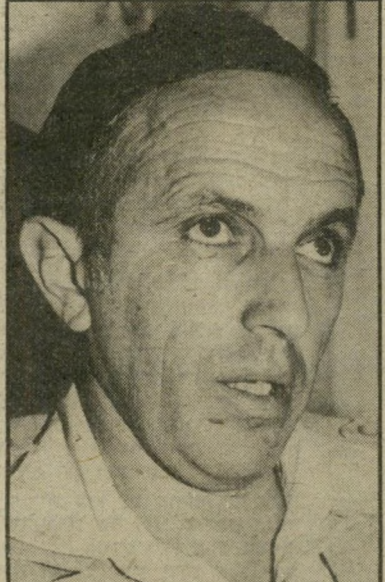
הבורסה המתחרים מחכים להזדמנות?

בשבוע שעבר אמר לי אחד מסוחריה-ה-בורסה, שהשוק הוא של ביקוש + ביקוש; השבוע, לאחר התפטרות יו"ר הבורסה ד"ר מאיר חת, לפחות ביום הראשון, השוק הוא של היצע + עצבנות, והחכם שבין הבורקרים אמר: היצעים יש? יש; ירידות יש? בוודאי יש. או מי נהנה מהעסק? אלה שהתחרו ומחכים להזדמנות טובה לקנות סחורה בזול, וזה אינו כולל את קרנות-הנאמנות.

וכאן אנו מגיעים לפרק השני, הראשון היה בשביל משקיעים קטנים, השני בשי-ביל הקרנות. אולי שכחתם, 1982 היתה שנה של קרי-נות-נאמנות. אם קרן — אם" הוא כמובן לצורך המליצה בלבד — יכולה לתת 64% בשנה (סביון) או 57% (רוניח), אז מה טעם להשקיע במניות, ולא לישון בלילה? כמעט כל הבנקים מבטיחים באמצעות הרדיו, לעבוד" למענך הם באמת עו-שים זאת, באמצעות הקרנות. הן ממשיכות לעשות זאת מחוסר-ברירה, אם קרן אחת תפסיק להראות תשואות גבוהות, היא תצא מהתמונה, והתמונה היא של שוק ממולכד בתוך עצמו.

לצאת מפחדים: השוק ירד, ואז מה יהיה על התשואות? לשמור על הרמה הקיימת לא כדאי — וזה בדיוק מה שקורה. את העודפים, אותן כמויות של מניות ששוב אינן צריך בקרן, מחליפים בעודפים של קרנות אחרות. כך למשל נעשתה עיסקת חיפיון בין קבוצת ריגר-פישמן רי-בד"רפיא"; עיסקה לא גדולה בהציג מיליארד שקל, שבה הוחלפו מניות של "פיבי" ו"הסנה" ב-מניות של "יפהמלח" ו"שופרסל". אנכי, בהזדמנות זו אני מבקש לתקן מה שכתבתי בשבוע שעבר על "הסנה": קבוצת ריגר-פישמן עדיין לא הצליחה למכור מניות "הסנה", ל"בנק הפועלים", אבל לעומת זה גם קרן השומרי-הצעיר מסרבת למכור את מניות "הסנה" שבירדה לגופים של הבנק, כדי לא לדפוק את קבוצת ריגר-פישמן, שלה הם חייבים הרבה מאוד.

מנהל התיקים רוני וילברמן מכר מחוץ לבורסה חבילה נאה של מניות נייר חדרה לבורקר פרטי ולאחת הקרנות. או מה? תמשיכו לעקוב מקרוב.

יו"ר ד"ר רבין חת
איד הלך הדוקטור?

איזה שלושים אחוז על פוסטגנר, היא תשים השם שלו על הבן של האחות שלה, מבאריעקב, וגם תעשה לו כבוד בכרית.

דוקטור חטא

איך, איך הלך הדוקטור! הלך אמרתי? בטח הלך; לא חזר. בטח, חזר לא הלך; ורק להם גט כפרצוף. אמר להם את כל האמת, מה כל האמת? איזה תשעים אחוז בטח. על-אכיסק הדוקטור חטא הזה, סבבא של יושב בראש, מנהל של מנהלים, מנהל של כל המניות וגם פי"ב מה שעולים כל יום, ומסכין, גם של טמפו, ימח שמם, שירדו עלינו כסא.

אמר להם הדוקטור: תראו, הכל עולה — לא טוב; הכל יורד — לא טוב. עולה קצת ויורד קצת יותר טוב. ואולי גם, בשי-ביל החברה איזה מניה, אולי שתי מניות, מה שעולות תמיד בקודש. למה קדוש, זה מתנובה, אצלם המחיר תמיד עולה.

ואולי יעשה לנו קצת פרוטקציה, אצל כל המניות האשכנזיות, ארקשטיין, פוסטגנר, בר-נוביץ ויתן להם רשות לדחלה קטנה, של אולי עשרים אחוז, שבביל הנשמה של יוסף מהחמוצים, שהלך להביא שני בקבוקי בירה ושכח לחזור?

באמת התורה, יפה, אשתו של איצחק הנגר, אמרה לרחמים, זה המנהל של הני-קיון בבית-הספר, אם הדוקטור חטא יתן

ישבו אנשי מכון-התקנים וקבעו ת"י 1157 (תקן ישראלי) אחרי ש-דנו בכובד-ראש בנושא והתייחסו להיבטים שונים של המרי-צה, כמו: איכות התומר שממנו הוא מיו-צה, מיבנה, מידותיו, חוזקו, אריותו וסיי-מונו. התקן כולל גם דרישה לגבי המיבנה של המוצץ וחלקיו: פיטמה, אוגו, פקק וטבעת.